

Izhaja:

10. in 25. dan vsakega meseca.

Dopisi naj se izvolijo frankirati.

Rokopisi se ne vračajo.

Za inserate se plačuje po 10 kr. od garmondvrste za vsako pot.

MIR.

Vsakemu svoje!

Velja:

za celo leto 1 goldinar,
po pošti prejemam
1 gld. 24 kr.

Denar naj se pošilja pod
napisom:

Upravištvu „Mira“
v Celovcu.

Leto VIII.

V Celovcu 25. julija 1889.

Štev. 14.

Zmaga Mladočehov in nje mogoči nasledki.

Nad nepričakovano zmago liberalnih Mladočehov se je ves svet zavzel. Oni imajo pač mnogo časopisov in mož, ki se prav pridno brigajo za svojo reč. Potem so še volilcem, kakor se čuje, vsakovrstne mogoče in nemogoče reči obetali. Vendar to še ni glavni uzrok, da je toliko volilcev zapustilo staročeško zastavo. Glavni uzrok je, kakor pišejo staročeški listi, Taaffejeva vlada s svojim omahovanjem in posebno minister Gautsch, ki je vzel Čehom toliko srednjih šol (tudi nam Slovencem Kranjsko gimnazijo), da bi bil pa Čehom ustregel v kaki reči, k temu ga ni bilo moč pregovoriti. Čehi so tedaj rekli: „Čemu naši poslanci že deset let podpirajo to vlado, ako ona nema srca za nas?“ V resnici si je Taaffe s svojim omahovanjem nakopal veliko nevarnost. Ako bo tudi pri bodočih volitvah za državni zbor izvoljenih toliko Mladočehov, lahko je mogoče, da pride sedanja večina v manjšino, kajti Mladočehi nasprotujejo tej vladi. Lahko je pa tudi mogoče, da se nemški liberalci zvežejo z Mladočehi in sestavijo liberalno večino in liberalno ministerstvo. Da nemški liberalci pri sklepanju takih zvez niso izbirčni, to priča novejša zgodovina. Tako so naredili pogodbo z Madjari l. 1867. in državo razcepili na dvoje; pozneje so se pogodili s Poljaki in še letos so se na Tirolskem zvezali z Lahi ter jim obljubili, da so volje, deželo razcepiti na dvoje. Nemškim konservativcem vedno očitajo, da so izdajalci národa in da jim za nemštvo nič ni, sami pa so precej pripravljeni, s pogodbami oslabiti nemštvo in celo državo, da le njih stranka pri moči in oblasti ostane.

Lahko se tedaj zgodi, da se zvežejo liberalci vseh jezikov in težko da bi jim bila kos združena konservativna stranka; Taaffejevo ministerstvo mora potem odstopiti. Kar smo vedno trdili, to se zna zdaj uresničiti: nihče ne more dvema gospodoma služiti. Taaffe je imel priložnosti in moči dovolj, da bi bil liberalce po vseh deželah oslabil, konservativce pa ojačil. Toda nič tacega! On je le svoje nasprotnike gladil, in večina uradnikov, to videti, je pri volitvah in drugih priložnostih rajši podpirala nasprotnike ministerstva, nego može od vladne stranke. Kraljestvo pa, ki je samo v sebi nejedino, mora propasti. Mnogo poslaniških sedežev imajo liberalci samo zato, ker jim vlada ni hotela nasprotovati, ja še podpirala jih je posredno po svojih uradnikih, ki svoje ljubezni do liberalne stranke niti skrivali niso.

Mi Slovenci ob mejah gledamo na ta preobrat nekako ravnodušno: kajti kdor nič nema, tudi nič zgubiti ne more. Za nas zna le boljše, težko pa slabše priti, vsaj ne za dolgo časa. Da je vlada odstranila cesarske namestnike de Pretisa v Trstu in Weberja v Lincu, je nekako znamenje, da je svojo dosedanjo pot kot nepravo in neprilичno spoznala, in da hoče bolj odločno skrbeti za konservativno stranko in za sebe. Le z odločnostjo je še mogoče, konservativno stranko ohraniti v večini; ako pa vlada te poti ne nastopi, naj si sama nasledke pripiše!

Koroški Slovenci v Ljubljani.

(Konec.)

V zadnji številki „Mira“ smo, kolikor nam skromni prostor dopušča, na kratko opisali potovanje naše v Ljubljano in prve slavnostne dneve, ktere smo preživeli v središču Slovenije. Danes opisati nam pa je še glavno slavnost, ki se je vršila dne 30. junija in kateri dan se je odkril spomenik slavne našega pesnika Valentina Vodnika.

Že zarano zjutraj je nastalo po celem mestu jako živahno gibanje. Po hišah so se razobešale zastave, okinčevala oknja in iz dežele dohajalo je mnogo kmetskega ljudstva v mesto peš in z vozovi. Razna društva so dohajala z zastavami in proti 8. uri so bile večinoma vse glavne ulice polne tujih gostov. Tudi vreme, ktero se je prejšnje dneve nekoliko pačilo, nastalo je ta dan krasno.

Ob 9. uri začela se je zbirati národna društva z zastavami in došla deputacije na čitalniščnem dvorišču. A prostrano dvorišče in vsi čitalnični prostori so bili kmalu prenapolnjeni in sprevod se je moral razvrščevati in urejati na kongresnem trgu. Vspored društev je bil naslednji:

Na čelu korakala sta „Dolenjski in Ljubljanski Sokol“ z zastavama in 7 trobentači, ki so zaporedoma jako dobro trobili Sokolske koračnice. Za njimi stopal je slavnostni odbor, na čelu dr. Vošnjak; koroški Slovenci; Ljubljanska čitalnica z zastavo; „Slavec“ z zastavo; deputacija „Dramatičnega društva“; Bralno društvo iz Kranja z zastavo; Bralno društvo iz Železnikov z zastavo; Postojnska čitalnica z zastavo; Kranjska čitalnica z zastavo; Pevsko društvo „Lira“ iz Kamnika z zastavo; Kamniška čitalnica z zastavo; Vrhnjska čitalnica z zastavo; Idrijska čitalnica z zastavo; Vipavska čitalnica z zastavo; Bralno društvo iz Gorjan z zastavo; Bralno društvo iz Borovnice z zastavo; Bralno društvo iz Bizovika z zastavo; Škofjeloška

čitalnica z zastavo; Čitalnica iz Št. Vida nad Ljubljano z zastavo; Šišenska čitalnica z zastavo, Katoliško rokodelsko društvo Ljubljansko z zastavo; Katoliško rokodelsko društvo Šent-Vidsko z zastavo; požarna bramba iz Šmarija z zastavo in naposled požarna bramba Šent-Vidska.

Poleg teh bilo je po posebnih deputacijah zastopanih še neštevilno drugih društev, čitalnic in slovenskih občinskih zastopov, in mnogo Slovenk v narodnih nošah se je udeleževalo slavnosti.

Lepo razvrščen spreved se je pomikal potem iz kongresnega trga skozi mesto do Št. Jakobske cerkve, kjer se je služila slavnostna sveta maša in je bila cerkev vernikov tako natlačeno polna, da se skoro ni bilo mogoče ganiti. Vse hiše po mestu bile so olepšane z zastavami in na raznih krajih obsipali so spreved s cveticami.

V cerkvi sv. Jakoba postavili so se zastavonosci pred altarjem v polukrog, kar je napravilo jako lep prizor. Točno ob $\frac{1}{2}$ 11. uri pričela se je pontifikalna sv. maša, ktero so darovali stolni prošt preč. g. dr. Klofutar, in pri kateri jim je streglo več nego deset duhovnih gospodov; na koru pa je pel pevski zbor veličastno in krasno, rekel bi angeljsko. Mi koroški Slovenci nismo še nikdar prej imeli prilike, biti navzoči pri tako slovesnem cerkvenem opravilu in reči moramo, da smo se prav težko ločili iz tega Božjega hrama.

Po končani sv. maši vršil se je spreved iz cerkve na slavnostni prostor, na Valvazorjev trg, ki je bil ves z zelenjem, slavaloki in zastavami okrašen.

Lepo je bilo videti, ko nas je na tisoče stalo na tem trgu, kjer je postavljena Vodnikova podoba. Tu je bilo zbrane že mnogo gospode in drugega občinstva. Kmalu so se razvrstila vsa društva z zastavami okoli spomenika, in pred oder, na katerem je navdušeno o Valentinu Vodniku govoril g. ravnatelj Wiethaler, postavilo se je nad 300 pevcev. Ko je zavesa padla, začeli so ljudje navdušeno klicati „slava!“ in vse je bilo ginjeno, ko je zagledalo krasni spomenik. Zastopniki čitalnic in drugih društev, med njimi tudi koroški Slovenci, pokladali so lepe vence na spomenik. Potem so pevci zapeli prelepo slavnostno pesem, na kar je nastopil g. dr. Vošnjak in s primernim govorom izročil spomenik v lastnino ljubljanskemu mestu. Župan Grasselli se je zahvalil in povdarjal, da smo dolžni zahvalo svetlemu cesarju, ki nam je dal take postave, da se zamoremo tudi Slovenci gibati in napredovati. Ko je rekel besede: „Bog živi našega presvitlega cesarja Franc Jožefa I.“, zadoneli so iz tisoč in tisoč grl krepki živio- in slava-klici na presvitlega cesarja in cel pevski zbor je zapel cesarsko pesem, ktero so vsi navzoči odkriti poslušali. Po končanem odkritju smo šli zopet v čitalnico, kjer je bil banket, to je slovesna južina. Tam so mnogi gospodje govorili; prvi, g. dr. Vošnjak, napil je presvitlemu cesarju, in godba je zaigrala cesarsko himno. Za njim govoril je mestni župan g. Grasselli, potem gg. dr. Sernec, Janko Kersnik, dr. Tavčar, za slednjim pa naš koroški deželni poslanec g. Muri iz Jezera, kateri se je zahvalil v imenu vseh koroških Slovencev gospodom državnim poslancem, ki so se tako pogumno za-nje potezali v državnem zboru na Dunaju in je prosil, da bi tudi še nadalje v istem smislu delovali za koroške brate ter jim zakliče: „Živeli!“

„Slava!“ — Za njim oglasi se k besedi deželni glavar kranjski g. dr. Poklukar, naglašja skupno delovanje vseh državnih poslancev in poudarja, da se bodo slovenski drž. poslanci tudi v prihodnje vedno poganjali za zapuščene koroške brate, ter napije konečno poslancu Muriju in bratom iz Korotana. Navdušeni živio-klici so sledili temu govoru. Državni poslanec g. dr. Ferjančič, ki je prav prijazen gospod, je še posebno nazdravil Korošcem in obljubil, da se bojo poslanci še zanaprej neustrašeno potegovali za nas koroške Slovence. Potem so govorili še gg. dr. Barčič iz Pulja, umetnik Gangl iz Dunaja, prof. T. Zupan, Iv. Hribar iz Ljubljane, A. Jakič iz Pulja in ljubljanski župnik č. g. Rozman, ki je govoril v imenu duhovščine in še posebno povdarjal, naj bomo složni in edini. Naposled je govoril g. M. Kunc iz Ljubljane v imenu delavcev in potem se je južina, ki je trajala od $\frac{1}{2}$ 2. do 5. ure popoldne, končala. Po južini smo šli v Zgornjo Šiško, prijazno, mestu podobno vas prav blizu Ljubljane. Tam je bil namreč Vodnik rojen in na vrtu njegove rojstne hiše, kjer je zdaj tudi gostilnica, je napravila Šišenska čitalnica prav lepo veselico. Svirala je cela vojaška godba, vmes pa so Šišenski pevci in pevke v narodnej noši prav lepe slovenske pesmi peli. Tako ubranega petja na kmetih skoraj nikjer ni dobiti. Dasi je bila tu grozna gnječa, vršilo se je vse v najlepšem redu in je bila tako jed kakor pijača dobra in poštena, pa ne predraga. Zato je bilo pa tudi vse veselo, kakor na ženitovanju. Da smo slišali tudi tukaj navdušenih govorov, ume se ob sebi. Prav zadovoljni smo zapustili belo Ljubljano. Povsod smo videli le prijazne obraze in našli postrežljive prijatelje; videlo se je, da smo res med slovenskimi brati. Kamor smo se obrnili, povsod nam je le slovenska beseda donela na uho, kar posebno Korošcu dobro dè, kajti pri nas na Koroškem je že vsaka večja vas ponemčena; povsod le nemščina kraljuje in marsikteri Slovenec se skoraj boji, govoriti svoj materni slovenski jezik.

Pristavim še željo, da bi tudi mi Korošci kmalo napravili zopet kako narodno slavnost in povabili kranjske, štajerske in primorske Slovence. Tako bi tudi naši Korošci, ki sicer ne pridejo po svetu, slišali lepo slovensko petje in bi s tem dobili več narodnega ponosa in več ljubezni do sosednih nam rodni bratov in do slovenske sploh. Zavoljo tega ni nam treba drugih narodov sovražiti, a svoje slovenske besede pa vendar tudi ne smemo zavreči, ampak le vedno bolj se skušajmo v njej izučiti, da bomo tudi mi zastopili lepo slovensčino in si priučili brati slovenske bukve in časopise, ker kolikor časa si ne priborimo slovenskih šol, moremo se le sami z branjem skušati zmirom bolj izomikati.

Kedar bomo pa napravili tudi mi zopet kako slavnost na Koroškem, bodisi v podjurski, v rožni ali v ziljski dolini, takrat upamo, da bo tudi h taisti prišlo mnogo ljubih Slovencev kranjskih, štajerskih in primorskih, in sicer z istim veseljem in navdušenjem, s kakoršnim smo se podali mi v Ljubljano. Tako se bomo med seboj spoznali, in potem nas gore ne bodo mogle več ločiti, kakor nam nasprotniki slovenstva zmirom na uho trobijo.

Slavnost Valentina Vodnika bode pa na nas koroške Slovence gotovo dobro uplivala in duh nje-

gov naj bi nas okrepil, da nam bode mogoče tudi nadalje vstrajati v borbi za naše narodne svetinje.

Zatorej kličemo k sklepu tega našega slavnostnega popisa še jedenkrat iz dna svojih sre: „Slava Valentinu Vodniku! Živel po njem zopet probujen slovenski duh!

Kaj nam poročajo prijatelji naši?

Iz Celovca. (Kresovi v čast sv. Cirilu in Metodu.) Sveti Oče papež Leon XIII. sami so povzdignili slovanska blagovestnika sv. Cirila in Metoda na svetilnik z okrožnico „grande munus“, ter z njo opomnili ves katoliški svet, posebno pa Slovane, da naj bolj goreče, ko do zdaj, častijo ta dva svetnika. Slovanski učenjaki so začeli bolj pridno preiskovati stare bukve, kjer se govori o delovanju Solunskih bratov, in slovanski narodi so zdaj spoznali, koliko hvale so dolžni sv. Cirilu in Metodu. Odpovedala sta se vsej posvetni časti in zložnosti ter se podala na težavno pot med Slovane, oznanovat jim resnice Kristusove vere v slovenskem jeziku. Prestavila sta tudi svete bukve na slovenski jezik in s tem položila temelj slovanski omiki in književnosti. Vse to je bolj natanko popisano v bukvah, ki jih je izdala družba sv. Cirila in Metoda. Pri Slovencih se je čiščenje sv. Cirila in Metoda hitro razširilo. Sprožila se je tudi dobra misel, naj bi se na predvečer pred godom sv. Cirila in Metoda dne 4. julija vsakega leta kresi zažigali povsod, kjer se glasi slovanska beseda. Ta misel je padla na rodovitna tla. Mi slovanski Korošci smemo ponosni biti, da se je pri nas ta lepa navada še najprej in najmočnejše udomačila. Letos je dné 4. julija zvečer vsa slovenska stran plamtela v kresovih od Višarske do Št. Uršelske gore, topiči so pokali in verno ljudstvo se je veselo zbiralo okoli kresov ali jih iz daljave ogledovalo. Čast in hvala gre zato našim vrlim, narodnim fantom in možem! Naj te navade nikdar več ne opustijo, ampak naj skrbé, da bo kresov vsako leto še več! Slava spominu sv. Cirila in Metoda!

Iz Galicije. (V odgovor učitelju v Krejancih in uredniku „Freie Stimmen.“) V št. 54. lista „Freie Stimmen“ od 6. julija napada nekdo (menda učitelj v Krejancih sam) tajnika Gališke občine in mu očita, da je z njim neuljudno in neotesano ravnal. Stvar je pa ta-le: Učitelja v Krejancih, ki je rezervist, je tajnik po višem ukazu prosil, naj prinese svojo vojaško potnico (Militärpass) v občinsko pisarno. Ko ta prošnja ni izdala, je tajnik še nekoga k učitelju poslal z istim opominom. Čez nekaj časa je učitelj župana srečal in mu vojaško potnico na cesti izročil. To je pa nepravilno. Kajti z odlokom od 28. maja 1889, št. 8533, ukazuje okrajno glavarstvo v Velikoveu, da naj se varuje čast občinskih uradov in naj se vse uradne reči izvršujejo v pisarni, ne pa po drugih krajih. Zato je tajnik županu, ki v takih rečeh ni tako zveden, potnico iz rok vzel in jo učitelju nazaj dal z naročilom, naj jo v pisarno prinese. S tem je tajnik delal popolnoma po višjih ukazih in ne zasluži nobene graje. Kar velja za vse druge, velja tudi za g. učitelja v

Krejancih; za njega se ne bo kuhala posebna klobasa (Extrawurst). S tem mir besedij!

Iz Dravograda. (Naša posojilnica.) Dne 27. junija imela je posojilnica svoj izvanredni občni zbor. Ravno pred enim letom smo začeli poslovati. Takrat je bilo 15 udov, danes nas je 129. Spominjamo se še velikanskih zaprek, ktere so nam delali liberalci, tako da se je res čuditi, da je društvo moglo korenice pognati. Zdaj pa posojilnica lepo napreduje, čeravno jo vladajo le sami slovanski kmetje, kateri so pri naših „Nemcih“ (?) tako malo v časti. Smeh in roganje nasprotnikov je zdaj utihnilo. Je pač tako na svetu, da mora vsaka dobra reč iz začetka veliko nasprotstva in zaničevanja prestat. Čast in slava tedaj vsem možem, ki so se za našo posojilnico potrudili in se še trudijo. Imamo pa še več krajev na Koroškem, kjer so naši ljudje denarstveno odvisni od nasprotnikov in bi potrebovali posojilnice, na pr. Črna, Grebinj in Šteben na Zili. Naj se toraj tamošnji rodoljubi pogumno lotijo dela. Kdor bi sveta potreboval, naj se obrne do naše ali Celovške posojilnice, in v vseh zadevah se mu bode z veseljem šlo na roke. Delajmo in ne držimo križem rok!

Iz Šmarjete rožne. (Posojilnica v Glinjah.) Tudi nas je veselilo zvedeti, da so ustanovili v Glinjah slovensko posojilnico. Upati je, da jih bo tudi iz naše fare dosti pristopilo. Tako dobi kmet v sili posojilo, da mu ni treba laziti okolu takih, ki ljubijo Slovence le zavolj dobička, sicer pa njegove pravice zavračajo. Gospodarji pa naj bojo tako pametni, naj svojim poslom priporočajo, da nosijo svoj zaslužek v Glinjsko posojilnico, namesto v gostilnico ali prodajalnico. Tako bo blagajnica zmirom s potrebnim denarjem preskrbljena, poslom pa bojo prihranjeni krajecarji na stara leta prav prišli. Tudi Borovskim puškarjem, ki imajo zdaj še precej zaslužka, priporočamo, naj bi si v dobrih letih kaj prihranili, da jim bo v tolažbo za slaba leta.

Iz Št. Lenarta pri sedmih studencih. (Nabiralne knjižice družbe sv. Cirila in Metoda.) Podružnicam sv. Cirila in Metoda posebno na Koroškem je delokrog večinoma jako razširjen. Tako ima na pr. podružnica za Beljak in okolico svoje ude raztresene po sedmih farah. Pri tako razširjenem delokrogu pa je pobiranje letnih doneskov jako težavno in mnogi udje se izgubijo le zategadelj, ker nimajo priložnosti priti z blagajnikom v dotiko ter mu izročiti letni donesek. Pri zadnjem občnem zboru naše podružnice se je izrekla torej želja, naj se izvoli za vsako vas po jeden poverjenik (zaupen mož), ki bo pobiral letne doneske med svojimi sovaščani. Da bi pa poverjeniki ne imeli preveč nepotrebnih in sitnih pisarij in da bi se vršilo pobiranje povsod jednako in v lepem redu, prosilo je načelnništvo glavno vodstvo v Ljubljani, da mu priskrbi posebne nabiralne knjižice. Slavno vodstvo je tej prošnji blage volje ustreglo in mu priskrbelo 500 nabiralnih knjižic. Kako se rabijo te knjižice, pové nam pouk, ki se nahaja v vsaki knjižici na prvi strani in se glasi tako-le:

1. Da se olajša nabiranje letnih doneskov med podporniki, priredile so se nabiralne knjižice.

2. Vsaka knjižica ima 50 predalčkov in 50 listkov (kuponov), ki so zaznamovani s povrstnimi številkami 1—50.

3. Vsak listek (kupon) je vreden 10 kr.; vsa knjižica pa 5 gld.

4. Za vse knjižice, ki jih podružnica ima, je odgovoren blagajnik.

5. Blagajnik pritisne podružnični pečat na prvo stran in na vsak listek (kupon); knjižice pa razdeli med poverjenike (zaupne može), ktere imenuje načelnistvo.

6. Blagajnik ima v posebni knjigi zapisane vse poverjenike.

7. Vsak poverjenik mora blagajniku potrditi, da je prejel knjižico s toliko in toliko kuponi po 10 kr.

8. Poverjenik mora zapisati ime in bivališče vsakega podpornika, ki mu je za podružnico izročil 10 kr., v dotični predalček na levi strani in na dotični listek na desni strani ter izročiti vsakemu podporniku listek z njegovim imenom in letno številko.

9. Ako plača podpornik 20, 30, 40 kr. itd., porabi se za njegovo ime toliko predalčkov in se mu izroči toliko listkov, kolikor desetice je plačal.

10. Kdor plača 1 gld., dobi 10 listkov, in njegovo ime zapiše blagajnik v posebno knjigo, v katero so zapisani letniki.

11. Kdor je poverjeniku izročil denar, naj zahteva tudi listek; listek pa naj hrani, da se more z njim izpričati, da je ud dotične podružnice.

12. Dvakrat v letu, in sicer v teku zadnjega meseca vsakega pol leta, se mora vsak poverjenik z nabiralno knjižico oglasiti pri blagajniku in mu izročiti denar, ki ga je za razdeljene listke prejel.

Kakor se iz tega pouka razvidi, urejene so knjižice tako, da jih lahko rabi vsaka podružnica. Ona načelnistva torej, ki bi si hotela tudi olajšati nabiranje letnih doneskov, posebno med podporniki, s temi knjižicami, naj se blagovolijo oglasiti pri načelniku podružnice sv. Cirila in Metoda za Beljak in okolico* in povedati, koliko knjižic želijo. Poslale se jim bodo brezplačno.

Rodoljubi, delajmo na to, da se bode velevažna družba sv. Cirila in Metoda na Koroškem vedno bolj udomačila in da ne bo slovenske hiše, ki bi ne imela vsaj jednega uda! Tako se bo vzbudila národna zavest; probujeni pa si bomo priborili toli potrebne slovenske šole ter si ohranili vero svojih očetov in jezik materini.

Iz Koprivne. (Učimo se brati!) V našem goratem kraju ima družba sv. Mohora le malo udov, pa tudi „Mir“ le malo naročnikov. Glavni vzrok je ta, ker le malokdo brati zna. Mi nemamo nič šole, ker so hiše preveč raztresene. Na polju so imeli vsaj prej na pol slovenske šole, zato znajo odrasli ljudje slovensko brati; pri nas pa tega ni bilo. Tisti, ki brati znajo, so se drug od drugega naučili. Še ložej bi to šlo, ko bi si iz Ljubljane dobili slovenskih „Abecednikov“, potem bi šlo učenje hitreje naprej. V naših časih, ko se vse uči in bere, je vendar potrebno, da tudi kmečki človek vsaj brati in pisati zna. Koliko lepih slovenskih bukev in časnikov se zdaj dobi za male denarje, česar v starih časih ni bilo. Morda bi bila nova podružnica sv. Cirila in Metoda, ki so jo v Črni ustanovili, tako dobra, da bi nam te

„Abecednike“ priskrbeli? Potem moramo pa tudi mi Koprivčani podružnici pristopiti!

Od sv. Ane v slov. gor. (God sv. blagovestnikov Cirila in Metoda) smo tudi pri nas slovesno praznovali. Na predvečer obesili smo na zvonik slovensko trobojnico. Pri slovesni sv. maši so fantje kaj lepo trijančili. To ljudi veseli in jih pride več v cerkev. Kresi so v naši fari letos izostali; nekaj je bil kriv veter in pozneje dež, nekaj pa smrt ljubljenejšega višjega pastirja. Drugo leto jih bomo pa že spet podkurili. Sicer sem pa opazil po Slovenskih goricah in doli proti Halozam lepo število kresov. Čast za to rodoljubnim fantom! — Pri slovesni maši smo peli lepo pesem o sv. Cirilu in Metodu.

Iz šaleške doline. (Novi zvonovi.) Ubrano zvonjenje je najlepša godba pri vsaki fari. Naši sosed v Št. Ilji imeli so stare, že obrabljene zvonove. Na prigovor skrbnega svojega župnika č. g. Fr. Smrečnika omislili so si letos pri Samasi v Ljubljani tri nove zvonove. Na praznik sv. Petra in Pavla so jih slovesno potegnili v zvonik. Č. g. Fr. Ogradi, korar iz Maribora, obhajali so ta praznik v Št. Ilju s slovesno službo Božjo. Prišli pa so tudi č. g. dekan Skalski in šest drugih duhovnikov. Ljudstva se je vse trlo. Vse je bilo do solz ginjeno, ko so novi zvonovi v prvič prekrasno zapeli. In komu so novi zvonovi zapeli prvo žalostinko? Samemu mil. g. knezoškofu Stepišnegu! Vsa škofija žaluje za tem dobrim gospodom.

Iz savinjske doline. (Štajerska in Tirolska.) Zadnje dni smo v časnikih brali, da so se na Tirolskem pri deželnozborski volitvi zvezali nemški liberalni graščaki z laškimi, in da so prvi poslednjim obljubili, da bojo glasovali za ločitev tirolske dežele v dve deželi, severno nemško in južno laško (Trentin). Čudno je res, da Nemci na Tirolskem v kaj takega privolijo, na Češkem celó tirjajo razrezanje dežele, na Štajerskem se pa tega tako silovito branijo. Pri nas na Štajerskem bi to šlo veliko ložej, kakor na Češkem, kajti tukaj smo Slovenci vsi skupaj na jugu, na Češkem pa so Nemci le ob dolgih deželnih mejah raztreseni. Nemci iz Budejovic in oni iz Reichenberga bi se morali dolgo časa voziti preko češke zemlje, preden bi prišli k svojim rojakom v Heb ali Karlove Vare. Na Tirolskem bi bila ločitev lahka, je tudi zato mogoča, ker bi tudi laški konservativci za to glasovali, vsi Lahji z liberalnimi Nemci pa imajo v zboru večino. Nam Štajercem je še prav, ako do tega pride, kajti potem bomo mi še z večjo pravico tirjali ločitev, saj nismo radi pod Gradcem, ki nam nikdar ni pravičen bil. Naša zvestoba trdno stoji, kar se o Lahih ne more reči. Naj se ponovi nekdanja celjska grofija, obsegajoča ves spodnji Štajer; saj ima naš ljubljani cesar še zdaj priimek „Celjskega grofa“.

Iz Trsta. (Tudi pri nas se dani!) Bližajo se tudi nam Primorcem boljši časi. Laški irredentariji so postali že preveč predrzni. Ko se je cesarska vojna ladija v morje spuščala, pokali so s petardami, namesto z možnarji. Pri slavnosti je bilo mnogo visoke gospode, ki je tedaj z lastnimi očmi videla, kak duh veje po Trstu. Zato je šel ces. namestnik baron de Pretis v pokoj, ker je laški stranki preveč duška dajal. Bog daj, da bi dobili ojstrege in pravičnega moža za namestnika,

* Naslov: Matija Wutti, posestnik na Vočilu. (Post: Riegersdorf.)

ki bi branil Avstriji zvesto udane primorske Slovane! V Istri so se nam volitve dobro obnesle; pridobili smo pet novih sedežev. Lahki so kar poparjeni. Najhuje sovražijo duhovne, ker ti so k zmagi dosti pripomogli.

Kaj dela politika.

Listi še zmirom dosti pišejo o tem, da je odstopil Tržaški namestnik baron de Pretis. Govori se, da bojo začeli bolj ostro postopati proti laškim irredentašem. Tudi na laškem Tirolskem so začeli zapirati tiste rovarje, ki hočejo južne Tirole, Trst, Gorico in Istro, in če bi se dalo, tudi Dalmacijo spraviti pod laško kraljestvo. Ostro postopanje proti tem rovarjem je tem bolj potrebno, ker se tudi v Italiji zmirom bolj širi irredentarska stranka, ki noče prijaznosti z našim cesarjem, ampak vojsko, da bi mu vzeli Trst in Trento. Avstrija ze zamore na jugu naslanjati le na Slovence in Hrvate; menda so zdaj to vendar tudi na Dunaju spoznali! — V delegacijah je očital mladi grof Andrassy ministru Kalnokyju, da se premalo poteguje za veljavo Avstrije v balkanskih deželah. Odgovorilo pa se mu je, da bi se s tem le vojska naredila, če bi naš minister zunanjih rečij to storil. — Pri volitvah za deželni zbor na Češkem so Mladočehi pridobili 30 novih sedežev. Če se bo pri volitvah za državni zbor ravno tako godilo, potem je sedanja vlada in konservativna večina v nevarnosti. (Več povemo v članku.) Sam cesar so nevoljni nad temi volitvami in so to naravnost povedali poslancu dr. Fanderliku. Nove nemško-liberalne dōbe nas Bog varuj! Katoliški list „Čeh“ pravi, da bo duhovščina popustila „stare“ in „mlade“, in ustanovila „krščansko-socijalno“ stranko, kakoršna je na Dunaju. Nam se ta misel dopada. Le na krščanskih načelih je sprava narodov mogoča, ker prinese izsesanemu ljudstvu več blagostanja in prostosti. — V Gradcu so zagrizeni Nemci ustanovili društvo „Südmark“, ki ima namen, kupovati zemljišča in hiše po slovenskih krajih in jih izročati Nemcem v najem, in tudi pomagati nemškim kupcem in kramarjem po mestih, da bi ložej Slovence izpodrinili. S tem mislijo Slovence čisto pregnati iz teh krajev. To je skrajni, narodni fanatizem! Če bo pa treba, si bojo že tudi Slovenci ustanovili podobno društvo! — Tovarniški delavci in rudarji še zmirom rogovilijo po Češkem, Moravskem in Šleziji; tako v Kladnem, Jägerndorfu, Brnu itd. Tudi v Ljubnem na gornjem Štajerskem so že začeli. Povsodi zahtevajo, da bi menj ur na dan delali in več zaslužili. Po vseh teh mestih so vojaki na straži, da se ne zgodi še hujše reči. V mnogih krajih so delavci preslabo plačani in morajo predolgo delati. Zato mislimo, da bojo vsaj nekaj dosegli. — V Šleziji je bil letos prvi Čeh voljen za deželnega poslanca. Tam je na blizu toliko Čehov, kakor na Koroškem Slovencev. — Listi ugibajo, kdo postane Mariborski knezoškof. Nemci bi seveda radi Nemca, in to jim nič preglavice ne dela, da je škofija skor vsa slovenska. To bi bilo res čudno, ko bi škof s svojimi verniki še govoriti ne mogel!

Na Nemškem sta se sprla Bizmark in general Waldersee. Ta prepri se je zanesel tudi v časnike. — Prepri med Nemčijo in Švico še ni

poravnal. Bizmark bi menda rad Švico v svojo torbo spravil. Švicarji pa nočejo o tem nič slišati. V njih glavnem mestu Bernu (Brnu) so se godile demonstracije proti Nemčiji. — Na Francoskem so naredili novo vojaško postavo. Boulangisti še zmirom rogovilijo. — Počil je glas, da hočejo sv. Oče papež Rim zapustiti in se preseliti na Španjsko. Kardinali pa jim menda odsvetujejo. Čudno ni, da so sv. Oče siti laške vlade, ki jih v enomer draži in stiska. — Med Francozi in Angleži je navstal prepri zavolj Egipta. Tam so začeli spet derviši (pristaši krivega preroka) strašiti, in napadajo zdaj Egipt, zdaj spet Abesinijo. — V Bruselj se skliče v kratkem kongres (mednarodni zbor), kjer bojo zastopane vlade, ki imajo v Afriki kako deželo (Belgija, Nemčija, Anglija, Holandija itd.) Posvetovali se bojo, kako tam utrditi evropsko moč in zatreti suženjstvo, in ali še dalje kaže, divjakom prodajati puške, špirit, smodnik itd. — Katoliški shod se bo sklical na Bavarskem.

Gospodarske stvari.

Hitro napenjanje pri goveji živini. Napenjanje je bolezen, ki vsako vrsto naše domače živine, najrajši pa govedo napada. — Bolezen hitro pride, hitro preide, — včasih pa že tudi v pol ure živino umori.

Vetrovi in vodeni sopuhi se pri tej bolezni nabirajo v želodcu in črevah. Ti vetrovi, ki se pri govedu in sploh pri prežvekovalcih nabirajo v vampu (prvem želodcu), trebuh tako napno, da lahko vamp poči.

Bolezen se lahko spozna. Trebuh je napet, kakor boben; lakotnice so zalite, da se nič ne vidi. Živina težko sope, je nepokojna, naznanja hude bolečine. Od živine ne gre nič blata in le redki vetrovi.

Uzrok te bolezni je preobilna in napačna klaja; najrajši pa pride napenjanje po frišni krmi, posebno po frišni detelji. Kedar se govedo frišne detelje nažre in potem mrzle vode napije, je napenjanje gotovo. Najbolj nevarna je rosna, s pajčevinami preprežena detelja; nadalje strnišča, na katero je slana padla. Sploh pa more napenjanje napraviti vsaka sparjena frišna krma, ako jo je živina požrešno žrla in jo želodec ne more prekuhati.

Pri ozdravljanju je naša prva naloga, da vetrove in blato odstranimo. Živini posežemo večkrat previdno v črevo (ritnik) in blato odstranimo. Ko smo blato odstranili, pridejo večkrat vetrovi, kar je vedno dobro znamenje. Nadalje se v črevo pridno brizglja mrzla voda, v katero je nekoliko navadne žajfe raztopljene. Živini držimo glavo na kviško in ji vtaknemo kako palico v gobec, da je tako prisilimo zvečiti in rigati. Lakotnice knetemo z roko in skušamo na ta način vetrove odstraniti. Dobro je tudi živino po trebuhu z mrzlo vodo polivati. — Za notranje zdravilo je najboljši živo apno. To zdravilo, ki ga imamo v vsaki vesi pri rokah, se tako-le napravi: Vzemimo dva lota živega apna in ga ugasimo z jednim litrom vode; ko se je apno ugasilo, odlijemo apneno vodo od apna in to vodo živini v gobec ulijemo. To se ponavlja vsak četrt ure.

Dobro si to-le zapomnite: Ne pasite goveje živine po detelji in strnišču, dokler je rosna, ali mogoče od slane zmrznjena. Dajte živini predno, je pasete po frišni detelji, malo suhe krme, da ne bo na paši preveč hlastno žrla in se ne bo bolj zraka, nego detelje nažrla. Naši živinorejci vedno pri napenjanju govedu petrolej vlivajo. Jaz vas svarim odločno proti tej razvadi. Napenjanje je vedno nevarna bolezen in veliko živine se mora poklati, ker drugače bi sama poginila. Ako ste živini petrolej ulivali in jo morete potem zaklati, tako zgubite vse meso, ker po petroleju diši in je za užitek za nič. Ako pa tega niste storili, tako meso vsaj doma lahko porabite, ker je neškodljivo in užitno.

Ako se bodete po teh nasvetih držali, sebi v korist meni v veselje, tako vam hočem prihodnjič še kaj napisati.

Franjo.

Kaj je novega križem sveta?

Na Koroškem. Naš deželni predsednik gosp. baron Schmidt-Zabierow je postal tajni svetovalec. — Tovarnar v Kloštru g. Maks vitez Moro je dobil Franc-Jozefov red. — Toča je pobila v Št. Jakobu in Podgorjah v zgornjem Rožu. — Pri takoimenovani „novi kirfati“ pri Krki se je podrl zvonik. Sreča, da se je zgodilo po noči, ko ni bilo ljudi blizo. — Po vsej deželi tožijo o hudi suši. Turšica je mnogo trpela, še več otava. Zadnje dni je vendar nekoliko deževalo. — V Grabštanju so imeli sv. misijon. — Pogorel je Velharjev mlin v spodnjih Krjančah pri Grebinju. — V Mohorjevi tiskarni je izišla že 17. vojaška knjiga marljivega vojaškega pisatelja g. majorja Komelja pl. Sočebrena pod naslovom „prisega in vojni členi“. Dobi se po bukvarnah za 20 kr. — Strela je udarila v hlev spodnjega Mlečnika v Selah in ubila 28 glav živine. Gospodar je tem bolj milovanja vreden, ker ima planino le v najemu. — Vojaške vaje bojo letos v labudski (lavantinski) dolini in se začnejo 30. avgusta. — Novi goldinarji so se že dali med svet. Stari so veljavni še do 30. junija 1890. — Celovške latinske šole je obiskovalo letos 392 učenec; med njimi je bilo 334 Nemcev in 54 Slovencev; poslednjih je pač premalo! — Čuje se, da hočejo liberalni nemškutarji v Grebinski okolici napraviti posojilnico. Rodoljubi pozor! Skrajni čas je, da jih prehitite!

Na Kranjskem. Pri Stari Loki je neko žensko strela ubila. — V Orehku pri Kranju je strela užgala gospodarsko poslopje. — Pri deželnozborskih volitvah za mesta so bili voljeni: v Kamniku g. Murnik, v Kranju g. dr. Tavčar, v Postojni g. Gorup, v Kočevju g. Braune, v Novem mestu g. Šuklje, v Ljubljani g. Grasselli in g. Iv. Hribar, v Idriji g. Stegnar; iz kupčijske zbornice g. Klein in g. Fr. Souvan. Razen g. Braune-ta so vsi Slovenci. Veliko nepotrebnega prepira nastalo je zavolj ljubljanske volitve, kjer je pri ožji volitvi zmagal za Slovenstvo neumorno in odločno delavni in tudi med koroškimi Slovenci že dobro poznani g. Ivan Hribar proti g. dr. Mošé-tu. Zdaj je v deželnem zboru 25 Slovencev in 11 Nemcev. Obžalovati je, da naši ne poskusijo svoje sreče v velikem posestvu, kar

bi bilo zelo važno zavolj dveh sedežev v državnem zboru. — Velika skupščina družbe sv. Cirila in Metoda bo letos na Bledu dne 8. avgusta. Kdor ima priložnost, naj se poda k zborovanju, da si ogleda krasno okolico in jezero Blejsko. — Družba sv. Cirila in Metoda bo v kratkem izdala četrto knjižico pod naslovom: „Slovenski junaki“.

Na Štajerskem. V Virštanju so imeli hudo nevihto. Toča je tolkla, potem ploha lila in napravila povodenj. Na več krajih je strela hiše zasmodila. Škoda je velika. — Slovensko uradovati je sklenila občina Bišeški Vrh. — V Celju so bili obsojeni: 16letni Ivanšič zavolj uboja na 2 leti; zavolj tatvine pa Lojze Srebre na 8 let, Rudolf Srebre na 6 let, Anton Srebre na 5 let, Miha Srebre na 5 let in Ana Srebre na pol leta; Marija Zambukovšek zavolj detomora na 18 mesecev; Fr. Pintar zavolj uboja v samobrambi na 8 mesecev; Fr. Klančnik, ki je umoril župana Steblovnika, na 8 let. — V Rogoznici pri Ptujem je utonila 11letna deklica. — V Šmarji bojo dobili podružnico kmetijske družbe. — V Lipnici je strela ubila dva otroka, ko sta črnice brala. — Zavdal si je 24letni posestnik Kopic v Podzgrabnu vpričo svoje žene. — Pogorel je Kuharičev vinski hram pri Ormožu. Zažgali so otroci. — Blizo Ormoža je neka Hrvatica svojo triletno hčerko v Dravo vrgla, ker je nihče ni hotel v rejo vzeti. Nečloveška mati je potem zbežala, pa so jo na Hrvaškem prijeli. — Na Boču pri Slatini so na predvečer sv. Cirila in Metoda kresove žgali. — V Slatinske kopeli je došel slavn škof Strossmayer. — Pri sv. Elizabeti je sosed sosed ustrelil, ker je tisti kosil na travniku, za ktere se pravdata. — V Ribnici se je obesil Kuhelnikov hlapec. — Pri Slovenjem Gradcu je utonil mali otrok neke dekle. — V Mariboru je 10leten deček z drevesa padel in se močno ranil.

Na Primorskem. Po Istri je na več krajih toča pobila. — Na Proseku je drž. poslancu g. Nabergerju zgorelo za 1000 gld. sena. — Tržaškega irredentaša Mrakiča so v Gradcu obsodili na tri leta težke ječe.

Družba sv. Mohora.

Za darila, razpisana v družbinem oglasniku, tekmovalo je letos nad 40 kratkočasnih in poučnih spisov, kakor: povesti, životopisi, vzgojeslovne, zgodovinske, zdravniške in gospodarske razprave. Vendar izmed 18 poslanih kračjih povestij ni bilo nobene tako dovršene, da bi se bila mogla obdarovati. Vzprejel pa je odbor daljšo povest: „Domačija nad vse!“ ktero je spisala znana pisateljica gospa Pavlina Pajkova; čitali jo bodo družniki v letošnjih „Slov. Večernicah“.

Prisodilo se je petero daril samo spisom poučne vsebine, namreč tem-le: 1. „Herbert Turjaški“, spisal profesor Iv. Steklasa v Karlovcu; 2. „Oče Cene, uzor dobrega gospodarja in slovenskega poštenjaka“, spisal župnik J. Podboj na Planini; 3. „Dva sovražnika naše dece“, spisal doktorand zdravilstva Jos. Rakež v Gradcu; 4. „Dobra vzgoja — otrokom največji zaklad“, spisal profesor Rajm. Čuček v Kopru; 5. „Pošta“, spisal prof. Iv. Vrhovec v Novem Mestu.

V porabo so se vzprejeli nastopni pripovedni spisi: 1. „Na Vrhovju“, sp. Anton Kodery v Inomostu; 2. „Bog ne plačuje vsake sobote“, sp. učitelj Ivo Trošt v Razdrtem; 3. „Modra gospodinja ali vse se povračuje“ ter 4. „Zgodovinske kratkočasnice in drobtine“, sp. prof. Iv. Steklasa; 5. „Ribniške pravljice“, sp. župnik J. Podboj. Potem poučni spisi: 1. „Misli narazvalinah Celjskega gradu“, sp. mestni župnik Ant. Šlander v Slovenjem Gradu; 2. „Najoblastnejša vladarica“, sp. katehet Ant. Kržič v Ljubljani; 3. „Iz krtove dežele“, sp. suplent Fr. Štupar na Grmu. 4. „Odpisovanje zemljiškega davka zaradi elementarne nesreče“, sp. c. kr. višji davčni nadzornik Filip Tratnik v Ljubljani; 5. „Nagrobne rastline“, sp. Fr. Rup, duhovnik krške škofije. Z nekolikimi izvirnimi pesmimi ustregla sta pisatelja Janko Leban in Jos. Kržišnik, z narodnimi pa Janko Barle.

Drugih lepih povestij in primernih spisov izprosil si je odbor tudi letos, kakor že prejšnja leta, od znanih naših pisateljev, ki so večinoma blage volje ustregli ter nam dali upanja, da smemo še v bodoče pričakovati njihove vrle pisateljske pomoči.

Ne vzprejeti spisi se vračajo onim gg. pošiljalcem, kateri so to zahtevali.

Odbor družbe sv. Mohora.

Duhovniške zadeve v Krškej škofiji.

Č. g. Matevžič Val. je dobil faro Vetrinje in č. g. Inanger Jan. faro Tiffen. Za provizorje gredó č. gg.: Lasnik Štef. v Št. Peter pri Vašinjah, Gabron Ant. v Št. Štefan pri Globasnici in bode ob enem oskrboval faro v Kazazah; Jandl Jož. v Dvcerkvi in Wipfler Ig. na visoko Presnico. Č. g. Zepic Franc, kurat v Kazazah, je stopil zaradi bolehnosti v stalni pokoj. — Razpisani ste fari: Žitaraves do 24. avgusta in Reisach do 30. avgusta.

Zahvala in naznanilo.

Slavnostni odbor za odkritje Valentin Vodnikovega spomenika v Ljubljani blagovolil je po želji gosp. predsednika dr. Jos. Vošnjaka poslati podpisanemu 60 iztisov igre „Svoji k svojim!“, ki se je igrala ob Vodnikovi slavnosti v Ljubljani, z naročilom, da se razdelijo brezplačno med one koroške Slovence, ki so se je udeleževali. Za ta blagi čin izrekam po tem potu slavnemu odboru in njega predsedniku g. dr. Vošnjaku najiskrenejšo zahvalo v svojem, kakor v imenu obdarovancev samih, ob jednem pa naznanjam, da naj oni Slovenci, ki so se udeležili slavnosti v Ljubljani, blagovolijo, ako jih gorenja igra zanima, po dotično knjigo poslati v tiskarno družbe sv. Mohora.

V Celovcu, dné 18. julija 1889.

Vekoslav Legat.

Zahvala.

Z velikim veseljem gledali smo dné 4. julija t. l. zvečer, kako so tudi po našem okraju švigali kresovi proti nebu. Ti kresovi so bili dokaz, da še v

naših sreih ni ugasnil ogenj domovinske ljubezni. Pobožniki pa, ki so se na praznik sv. Cirila in Metoda v lepem številu udeležili sv. maše, pošiljali so v goreči molitvi srčne vzdihljive proti nebu, da nam luč sv. vere, katero sta nam po milosti božji prižgala sv. apostola Ciril in Metod, nikdar ne ugasne. Dolžnost mi je, da se najiskrenejše zahvalim vsem velečastitim gospodom župnikom, ki so služili svete maše, in vsem onim, ki so, dasi utrjeni od težkega dela, priredili kresove in se drugi dan udeležili cerkvene slavnosti.

Iskra, ki je dosedaj le na tihem tlela v naših sreih, vsplamtela bo v mogočen ogenj; in z isto navdušenostjo, s katero smo prižigali kresove, boriti se hočemo za sveto vero in narodnost svojo.

Sveta brata Ciril in Metod, prosita za nas!

Na Vočilu, dné 10. julija 1889.

Matija Wutti,

načelnik „podružnice sv. Cirila in Metoda za Beljak in okolico“.

Vabilo.

Podružnica sv. Cirila in Metoda za Kotmaroves in okolico napravi v nedeljo dné 11. avgusta t. l. ob 3. uri popoldne v gostilni pri „Miklavžu“ v Bilčovsu svoj **zbor** po sledečem dnevnem redu: 1. Pozdrav prvomestnika. 2. Razni govori in nasveti. 3. Sprejem in vpisovanje udov. Pri lepem vremenu na prostem. Po zborovanju: petje in prosta zabava. Prijazno vabi vse slovenske rodoljube k obilni udeležbi **načelnštvo.**

Vabilo.

Podružnica sv. Cirila in Metoda za Št. Kancijan in okolico napravi 28. julija t. l. ob 3. uri popoldne v gostilni pri „Urapniku“ v Mlinčah Št. Vidske fare svoj **izvanredni zbor**. — Častiti govorniki, podružnični udje in zavedni Slovenci se k temu zboru prav prijazno vabijo. — Rodoljubi, na svidenje v Mlinčah!

Odbor.

Loterijske srečke od 20. julija.

Gradec	5	61	51	43	64
Dunaj	84	56	13	29	66

Oglasila.

Vsem mojim prijateljem in znancem, pri katerih se pri mojem odhodu iz Velikovca, vrnivši se v svojo domovino, nissem mogel osebno posloviti, kličem od tukaj srčni „Na zdravje in na svidenje!“

Ob enem si usojam slavnemu p. n. občinstvu naznaniti, da bodem svojo

kupčijo z vinom

nadaljeval in prosim za blagohotno zaupanje. Kakor do sedaj, hočem tudi za naprej skrbeti, da zadovoljim svoje naročnike vsikdar in v vsakem oziru. Prodajal bodem vedno le dobra, pristna in nepokvarjena vina.

V Cerkljah na Gorenjskem dné 8. julija 1889.

J. R. Hočevar.

Dva ali tri študente

vzame v hrano in stanovanje **Filip Haderlap**,
urednik „Mira“, Villacher Ring št. 9.

Hranilno in posejilno društvo v Celovcu,

registrovana zadruga z neomejenim poroštvom,
Spar- und Vorfruchtverein in Klagenfurt
registrierte Genossenschaft mit unbeschränkter Haftung,
začelo je svoje poslovanje ter uraduje v advo-
katski pisarni g. dr. J. Šegule, Pern-
hartove ulice št. 6. „na zlatih štengah“,
vsak četrtek od 1. do 3. ure popoldne.

Hranilne vloge obrestujejo se po $4\frac{1}{2}\%$ na leto.
Posojila dajejo se na zemljišča po $5\frac{1}{2}\%$, na
osebni kredit po 6% na leto.

Vstopnina iznaša 2 gld. za vsakega zadruženika.

Podpisani naznanja, da prodaja v svojej delav-
nici prav močne peči. Ako kdo želi, mu jo tudi
sam postavi.

Juri Felej,
lončar v Možici.

Zdravniško naznanilo.

Doktor vsega zdravilstva **Adolf Samitz iz**
Guštanja zdravi kakor lani tudi letos po leti
vsako nedeljo v svoji hiši v **Doberlivesi**. Po-
sebnost se na to opozorjuje vodenični ter taki, ki
trpijo na enostranskem glavobolu, na trganju ali
v želodcu. Kdor v pismu svojo bolezen natančno
popiše (v slovenskem ali nemškem jeziku) in pri-
dene nekaj svoje vode, pošljejo se mu zdravila tudi
po pošti.

Dr. Adolf Samic,
v Guštanju (Gutenstein, Kärnten).

Zahvala in prošnja.

Podpisani se uljudno zahvaljuje vsem svojim
dosedanjim kupovalcem iz mesta in dežele, ki so
ga v prejšnji prodajalnici v šolskih ulicah počastili
z naročili ter prosi, da bi mu isti tudi v prihodnje
blagovolili zvesti ostati.

Ob enem naznanja slavnemu občinstvu, da
se je sedaj preselil v svojo lastno hišo v

stolne ulice (Domgasse) št. 12

ter uljudno prosi, da ga tudi v sedanjih novi pro-
dajalnici počastiti blagovoli z prav obilnimi naročili.
— Kakor do sedaj, trudi se bode tudi v prihod-
nje, da vsakemu svojih kupovalcev najbolje postreže.
Imel bode na razpolaganje vedno sveže in dobre
droži (medence), kakor bode tudi postregel le z
dobrim kruhom in lepimi žemljami.

Za obila naročila se uljudno priporoča

Jakob Križaj,
pekovski mojster.

Posestvo na Št. Janški gori v Dješki fari,
po domače pri Colnarji, se prodá.
Ima 33 birnov posestva, 3 travnike, za 12 goved
paše in lepi les. Cena s pohištvom vred 2800 gld.
Več se izve pri posestniku Valentinu Lobniku,
ali pa pri Pavletu v Velikovem.

Vinko Čamernik,

kamnosek v Ljubljani, parne ulice šte. 9,
(podružnica tik mesarskega mosta),

priporoča se prečastiti duhovščini za vsakovrstno
cerkveno umetno kamnoseško delo, slavno občin-
stvo pa opozarja na svojo bogato zalogo prav lično
izdelanih nagrobnih spomenikov. Tudi p. n. stav-
benim podvzetnikom priporoča se za vsaktero stav-
binsko delo. Vsako naročilo se natančno, solidno
in ceno izvrši.

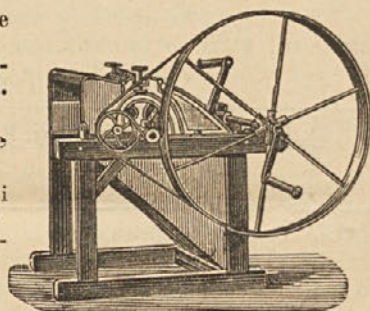
Vsi stroji za kmetijstvo in vinorejo!

Stiskalnice in mlini za olive,
vinske in sadne stiskalnice,
mlini za grozdje in sadje } najnovejša sestava
v raznih velikostih.

Mlatilnice, čistilnice
in vitala, stroji za
ropkanje turšice, se-
jalniki, orala itd. itd.

Sušilne pri-
prave za sadje
in sočivje.

Škoporeznice v največji
izbiri prodaja izvrstno
izgotovljene in po to-
varniških cenah

Ign. Heller, Dunaj, Praterstrasse 78.

Katalogi in vsako pojasnilo na zahtevanje gratis in franko.

Razprodajalec najugodnejši pogoji.

Sposobni zastopniki se iščejo ter dobro plačajo.

Bolezni želodca

in spodnjih telesnih delov, jeter in vranice, zlata žila, za-
prtje, vodenica in kronična driska zdravi se najuspešneje s

Piccoli-jevo

Esenco za želodec,

koja je tudi izvrstno sredstvo
proti glistam. Pošilja jo izde-
lovatelj lekarnar Piccoli v
Ljubljani (na Dunajski cesti)
proti poštnemu povzetju.

Izdelovatelj jo pošilja
v zabojčkah po 12 steklenic za
1 gld. 26 kr.; poštne stroške
trpi p. n. naročniki. — Te ste-
klenice prodaja po 15 kr. eno na
Koroškem: v Celovcu lekar
Thurnwald na Novem trgu,
Egger (pri angelju) v kolo-
dvorskih ulicah št. 3, v Trbižu
Siegel, v Beljaku dr. Kumpf
in Scholz, in večina lekarn na
Kranjskem, Štajerskem, v Trstu, na Primorskem, na
Hrvatskem, v Istriji, Dalmaciji in v Tirolih.

(Varstvena znamka.)

Kranjskem, Štajerskem, v Trstu, na Primorskem, na
Hrvatskem, v Istriji, Dalmaciji in v Tirolih.